

בסודי'סודות מינה הוועד המנהל של רשות השידור ועדת חקירה כדי לבדוק את ההתרחשויות המוזרות במחלקה הערבית של הטלוויזיה

שקנה, חולקה רבים!

דיים, ולא ערביים. שריהניגון והתרבות, זבולון המר, איש המפד"ל, הוזמן במיוחד לחזות בהקרנה פרטית של סרט זה, שלא שודר במיסגרת מחלקת התוכניות אלא במיסגרת מחלקת החדשות. הרמז היה ברור: שריהניגון הוא השר הממונה על חוק רשות השידור, ויש לו השפעה רבה על הוועדה המנהל. מובן שיש זבולון המר השפעה על חבר הוועדה המנהל מטעם מפד"ל, יצחק מאיר, שהוא מאנשיו של המר. **ואמנם, יצחק מאיר היה בין ה"תומכים הרציניים ביותר של בראד בוועדת המיכרזים, וכמוכן שהצי ביטע עברו.**

שבועיים אחר כך, ב-4 בינואר השנה,

הקרע בין בראל לפתאל הוא בין שנים רבות, אולם הפך בלתי-ניתן לאיתור, לאחר בחירת מנהל הטלוויזיה הערבית. הרעיון של הפרדת הטלוויזיה הערבית מהערבית היה של פתאל. עד לפני כחמישה חודשים הייתה הטלוויזיה הערבית מחלקה השייכת לטלוויזיה העברית. בראל עמד בראש מחלקת החדשות שלה, והיה כפוף למנהל הטלוויזיה ארנון צוקרמן. פתאל העלה את רעיון ההפרדה בפני יצחק ליבני, מנכ"ל הרשות, ובאותה הזדמנות הבטיח לו ליבני שאם הרעיון יתמומש, יתמוך הוא. ליבני בפתאל כמנהל הטלוויזיה הערבית. הוועדה המנהל הקודם של רשות השידור שימש כוועדת-המיכרז לבחירת מנהל הטלו-

טלוויזיה הטובים ביותר ברשות השידור, והטוב ביותר בטלוויזיה הערבית. לעבאדי לא היה איכפת להפסיד עובד מעולה, שהיה טלוויזיה בארץ אינו משופעות בהם, רק כדי להגן על בראל. עבאדי, וכמהו כל המשתתפים בישיבה, ידעו שאם יסולק פתאל, יונצח שילטונו של בראל בטלוויזיה הערבית, והוא יוכל להמשיך ולעשות בה ככל העולה על רוחו.

לפני כשבועיים ביקש עבאדי מדוברי הרשות לפטר את סגנו, עזרא יחזקאל, הימנה בלישכת הדובר על ההסברה במיגור הערבי ועל הסברת הטלוויזיה הערבית. יחזקאל, שהיה מושעה במשך שלוש שנים, עד שזוכה בבית-דין ממשלתי של רשות השידור, הוא עובד חדש בלישכת הדובר, ועל פי עדות עמירב הוא אחד העובדים המעולים. אולם יחזקאל בא ללישכת דובר, אחרי חופשה מאונס בת שלוש שנים, מהטלוויזיה הערבית. הוא מכיר היטב את בראל ואת שיטותיו ושם לו כמטרה-חיים לגרום לכך שבראל לא ימשיך לנהל את הטלוויזיה הערבית. יחזקאל אסף חומר מרשיע נגד בראל, ובחומר זה הוא מפגין אישי-ציבור, חברי-כנסת ואנשי

לחקור את ההאשמות נגד בראל, וציין כי לאחר החקירה, אם יימצא שבראל אינו אשם, הוא ידבר עימו, ישתף עימו פעולה בעבודה ויקבל את מרותו. אילו היה בראל רואה עצמו עקי מכל אשם, הוא בוודאי היה מסכים להצעה זו של פתאל, וגורם לקבלתה.

האפשרות השנייה שהציע עבאדי לפתאל עומדת בניגוד להצהרות קודמות של עבאדי. עבאדי מסרב בכל תוקף להסכים ל"יצאת עובדים ברשות לחופשה-לא-ת-ש" לום. באחרונה אישר, אמנם, חופשה כזו לרון בן-ישי, שעזב את החדשות בטל-וויזיה והצטרף לידועות אחרונות, ולכתבי הרדיו גבי גזית, שנסע לארצות-הברית. אולם עבאדי נאלץ או לאישר חופשות ללא-תשלום, מאחר והשניים איימו להתפטר מהרשות אם בקשתם תידחה, ומנהל ליהם, ארנון צוקרמן, מנהלו של בן-ישי, וחגי פינסקר, מנהלו של גזית, הפעילו לחצים כבדים על עבאדי, עד שנאלץ להסכים לאישור החופשה-לא-תשלום. שבוע שעבר נתקף עבאדי בפחד, כאשר אל לישכתו נכנסה ברוריה ורשביאק, האחר-ראית על יחסי-הציבור ברדיו, בלישכת דר-

חוקר עבאדי זורח, מיכרז

מנהל בראל בסדר, איש הליכוד!

שודרה בחדשות בערבית כתבה על חברת עמיגור, עמיגור לא חגגה שום יובל, ואף לא היה לה, באיתה תקופה, או בתקופה אחרת. הישג הראוי לציון, ודווקא בטל-וויזיה הערבית, שמאזינים לה אזרחים ערי-ביים שאין להם קשר לחברת-השיכון הי-סוכנותית-ממשלתית. אולם מנכ"ל עמיגור הוא אריאל ויינשטיין, שהוא במיקרה חבר הוועדה המנהל של רשות השידור, והיה חבר הוועדה המנהל הקודם. מובן שי-הוא חבר בוועדת-המיכרזים לבחירת מנהל הטלוויזיה הערבית.

ויינשטיין הצביע עבור בראל.

וויזיה הערבית. אליו צורפו מנכ"ל הרשות, ליבני, ונציגי אגודת העיתונאים, כתב מעריב יוסף חריף. היה זה בתקופה שלאחר עליית הליכוד לשלטון, אך לפני החלפת הוועדה המנהל. היו כמה מתחרים על תפקיד מנהל הטלוויזיה הערבית, אולם כבר מה-התחלה היה ברור כי התחרות תהיה בין השניים: בראל ופתאל.

הצגה לכבוד השור

בישיבה הראשונה של ועדת-המיכרז רזים לא נפלה הכרעה. אחד, איש-המעמד ניסים אלמוג, נמנע, ושאר שמונת הקולות התחלקו שווה בשווה. עבור סלים פתאל הצביעו ארבעה: היינשטיין, דאו, וולטר איתן; סגנו, חיים שור, איש מפ"ם ואחד מעורכי על-החומר; אליהו חסין, מי שתיקה עוזרו של יגאל אלון כשהלה היה שרי-החץ; והמנכ"ל ליבני.

ב-22 בינואר השנה נערכה הישיבה הי-שנייה של ועדת-המיכרזים. ליבני העביר את קולו מפתאל לבראל, ובראל נבחר. לפני הבחירה עשה בראל כמה צעדים, שלאמיתו של דבר הבטיחו את בחירתו.

כחודש לפני הבחירה, ב-19 בדצמבר, ביטל בראל במפתיע את תוכנית הספורט השבועית של המחלקה הערבית. הוזכר בהצלחה עצומה מדי יום שני, והקרין במקומה סרט תעודתי בן חצי שעה, על בעיות החינוך בישראל. הסרט אמנם עסק בבעייה המטרידה את החינוך במיגור הערבי, כי, בעיית נשירת תלמידי בתי-ספר, אולם היא עסקה בנשירת תלמידי בתי-ספר יהודי-

טלוויזיה, כדי להוכיח להם כי בראל מביא נזקים לטלוויזיה הערבית. יחזקאל טוען, ועמירב מאשר זאת, כי את מילחמתו נגד בראל הוא מנהל לאחר שעות-העבודה, ומבלי שעבודתו נפגעה, וכי אין הוא משתמש בתוארו כסגן-הדובר, במילחמותיו הפרטיות. אולם עבאדי החליט כי למען ההגנה על בראל, מותר לו גם לשלוט על זמנם החופשי של עובדי, ודרש לפטר אותם.

עבאדי, כמו כל אדם אחר בטלוויזיה, יודע כי לגבי יחזקאל, הדרישה לפיטורין מלישכת-הדובר היא העונש החמור ביותר שאפשר להטיל עליו. יחזקאל מושאל כי אופן רשמי מהטלוויזיה הערבית להגנות רשות השידור, אם יפטר ממנה, יחזור אוטומטית למחלקת-החדשות של הטלוויזיה הערבית - לידו בראל.

אדם זה - שלמה עבאדי - מונה עזידי הוועד המנהל של רשות השידור, כאחד משני האנשים ה"מרכיבים את ועדת החקירה שי תפקינה לחקור את פרשות בראל!

בר הרשות. ורשביאק נכנסה לחדרו עם הבוס שלה, הדובר משה עמירב, כדי לקבל הסבר, מדוע סירב עבאדי לאשר לה חופשה-לא-תשלום למשך שנה. היא ביקשה לעבור עם בעלה זילדיה לבית-ספר-שדה בעין-גדי. בעלה התכוון לעסוק בעבודה חלוצית, הקשה בוודאי יותר מעבודתו ור עבודת אשתו בירושלים הנוחה, וברוריה רצתה להצטרף אליו. עבאדי פטר את בקשתה להסבר בוילי-זול הרגיל שלו לגבי עובדים, והעלבון של ברוריה התבטא בהתפרצות שלה. שכללה בין היתר דפיקה על שולחנו של המנכ"ל. עבאדי נידבק בהתרגשות של ברוריה, הפך היסטרי אף הוא, וזעקותיו המבטלות נשי-מעו בבניין כולו.

שני אחרים

האפשרות השנייה שהציע עבאדי לפתאל הייתה להתפטר. אין ספק כי פתאל הוא אחד מאנשי-

וגם קומוניסטים!

לום אחד לפני התכנסות ועדת-המיכרז רזים, ב-21 בינואר השנה, שודרה אחת הכתבות הארוכות ביותר ששודרה אי-פעם במיסגרת החדשות בערבית. בראל מצא קורס חילות צה"ל, הלומדות ערבית בבית ברל שבצופית. ידיעה זו אמנם מתי-אימה לחדשות בערבית, אולם בימים כתי-קונם היו מקציבים לה בין דקה לדקה-וחצי של שידור. אולם הכתבה היתה בת שבע דקות תמימות, ובמרכזו עמד נאום בעבר-רית דווקא של מנהל בית ברל, ניסים אלי-מוג. ניסים אלמוג הוא חבר הוועדה המנהל, וגם היה חבר-הוועד המנהל בקדנציה הי-קודמת, וממילא גם חבר ועדת-המיכרזים לבחירת מנהל הטלוויזיה בערבית.

אדמונד היה האיש היחיד מחברי

(המשך בעמוד 54)